

H. C. Andersen - Eventyr 065 Fra et Vindue i Vartou (1855/1847) Originalversion. Bemærk: der er indsat blanklinjer undervejs, markeret med tegnet - for at linjerne i de to kolonner kan matche. Linje-forskubbelser kan, beklageligvis, opstå alligevel (pga. såkaldt konverterings-divergens); læsning ´på tværs´ bør dog være muligt.	H. C. Andersen - Eventyr 065 Fra et Vindue i Vartov (1855/1847) Sprogjusteret version ved Ivan Hansen (2015/2019) © blå tekst = ord ændret i forhold til originalen. (Justering ifølge 1948-sprogreformen er ikke farvemarkeret) Bemærk: der er indsat blanklinjer undervejs, markeret med tegnet - for at linjerne i de to kolonner kan matche. Linje-forskubbelser kan beklageligvis opstå alligevel (pga. såkaldt konverterings-divergens); læsning ´på tværs´ bør dog være muligt.
Ud til den grønne Vold, der gaaer rundt om Kjøbenhavn, ligger en stor, rød Gaard med mange Vinduer, i dem voxer Balsaminen og Ambratræet; fattigt seer der ud derindenfor, og fattige gamle Folk boe der. Der er Vartou. See! op til Vndueskarmen læner sig en gammel Pige, hun plukker det visne Blad af Balsaminen og seer ud paa den grønne Vold, hvor lystige Børn tumble sig; hvad tænker hun paa? Et Livs Drama ruller op for Tanken. De fattige Smaa, hvor lykkeligt de lege! hvilke røde Kinder, hvilke velsignede Øine, men hverken Skoe eller Strømper have de paa! de dandse paa den grønne Vold der, hvor Sagnet fortæller at for mange Aar tilbage, da Jorden der altid sank, blev et uskyldigt Barn lokket med Blomster og Legetøi ind i den aabne Grav, som de murede til medens den Lille legede og spiste. Da laae Volden fast og bar snart et deiligt Grønsvær. De Smaa kjende ikke Sagnet, ellers vilde de høre Barnet græde endnu dernede under Jorden, og Duggen paa Græsset vilde synes dem de brændende Taarer. De kjende ikke Historien om Danmarks Konge, der da Fjenden laae udenfor, red her forbi, og svor, han vilde døe i sin Rede; da kom Qvinder og Mænd, de gjøde kogende Vand ned over de hvidklædte Fjender, som i Sneen kravlede op ad den ydre Voldside. -	Ud til den grønne vold, der går rundt om København, ligger en stor, rød gård med mange vinduer, i dem vokser balsaminen og sandeltræet; fattigt ser der ud der, indenfor, og fattige gamle folk bor der. Der er Vartov. Se! Op til vindueskarmen læner sig en gammel pige, hun plukker det visne blad af balsaminen og ser ud på den grønne vold, hvor lystige børn tumler sig. Hvad tænker hun på? Et livs drama ruller op for tanken. De fattige små, hvor lykkeligt de leger! Hvilke røde kinder, hvilke velsignede øjne, men hverken sko eller strømpe har de på! De danser på den grønne vold der, hvor sagnet fortæller at for mange år tilbage, da jorden der altid sank, blev et uskyldigt barn lokket derhen af blomster og legetøj, ind i den ne åbne voldgrav, som blev murede til mens den lille legede og spiste dernede. Derefter lå volden fuldstændig fast og bar snart et dejligt grønsvær, vor Vester Vold. De små kender ikke sagnet, ellers ville de høre barnet græde endnu dernede under jorden, og duggen på græsset ville synes dem dets brændende tårer. De kender ikke historien om Danmarks Kong Frederik den 3., der da den svenske fjende lå udenfor byen, red her forbi, og svor, han ville "dø i sin rede". Da kom kvinder og mænd, de hældte kogende vand ned over de hvidklædte fjender, som i sneen kravlede op ad

- - Lystigt lege de fattige Smaa. - Leg, du lille Pige! snart komme Aarene - ja, de velsignede Aar: Confirmanterne spadserer Haand i Haand, Du gaaer i hvid Kjole, den har kostet din Moder nok, og dog er den syet om af en større, gammel! Du faaer et rødt Shawl, det hænger Dig for langt ned, men saa kan man see, hvor stort det er, hvor altfor stort! Du tænker paa din Stads og paa den gode Gud. Deilig er en Vandring paa Volden! Og Aarene gaae med mange mørke Dage, men med Ungdomssind, og Du faaer en Ven, Du veed det ikke! I mødes; I vandre paa Volden i det tidlige Foraar, naar alle Kirkeklokker ringe paa store Bededag. Der er endnu ikke Violer at finde, men udfor Rosenborg staaer der et Træ med de første grønne Knopper, der standse I. Hvert Aar skyder Træet grønne Grene, det gjør ikke Hjertet i Menneskets Bryst, gennem dette glide flere mørke Skyer, end Norden kjender. Stakkels Barn, din Brudgoms Brudekammer bliver Liigkisten, og Du bliver en gammel Pige; fra Vartou seer Du bag Balsaminen ud paa de legende Børn, seer din Historie gjentages. Og det er just det Livs-Drama, der ruller op for den gamle Pige, der seer ud paa Volden, hvor Solen skinner, hvor Børnene med røde Kinder og uden Strømper og Skoe jubler, som alle de andre Himlens Fugle.	Københavns ydre voldside. Lystigt leger de fattige små. Leg, du lille pige! Snart kommer årene – ja, de velsignede år: Konfirmanderne spadserer hånd i hånd, du går i hvid kjole, den har kostet din moder nok, selvom den er syet om af en større, gammel kjole! Du får et rødt sjal, det hænger lidt for langt nede ad dig, men så kan man se, hvor stort det er, hvor alt for stort! Du tænker på din pynt og på den gode Gud. Dejlig er en vandring på byens volde! Og årene går med mange mørke dage, men også med ungdommens lyse sind, og du får en ven, du véd det ikke! I mødes. I vandrer på volden i det tidlige forår, når alle kirkeklokker ringer på Store Bededag. Der er endnu ikke violer at finde, men ud for Rosenborg Slot står der et træ med de første grønne knopper, dér standser I. Hvert år skyder træet grønne grene, det gør ikke hjertet i menneskets bryst, og gennem dette glider flere mørke skyer, end hele Norden kender. Stakkels barn, din brudgoms brudekammer bliver ligkisten, og du bliver en gammel ensom pige. Fra Vartov ser du bag balsaminen ud på de legende børn, ser din historie gentages. Og det er just det livsdrama, der ruller op for den gamle pige, der ser ud på volden, hvor solen skinner, hvor børnene med røde kinder og uden strømper og sko jubler, som alle de andre himlens fugle.
Originalteksten, bragt her mhp. sammenligning med ændringerne i 2019-versionen, er fra Det Kongelige Biblioteks HCA online-arkiv (efter DSL-udgaven 1963-1967). Der kan være enkelte 'digitale fejl' i disse ældre online-originaler. Link: http://wayback-01.kb.dk/wayback/20101103141246/http://www2.kb.dk/elib/lit//dan/andersen/eventyr.dsl/index.htm	Sprogjusteret version ved Ivan Hansen (2015/2019) ©

